

Nr 81.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1943 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ersättning till förre furiren vid signalregementet I. E. Uddhagen.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *U. R. Jacobson* väckt motion (II: 67) har hemställts, att riksdagen måtte medgiva, att till förre furiren vid signalregementet I. E. Uddhagen må utbetalas ett belopp, motsvarande beloppet av avskedspremie enligt manskapsavlöningsreglementet eller det lägre belopp, vartill hänsynen till Uddhagens anställningstid må giva anledning.

Motionären har till stöd för sin framställning anfört följande.

Förre furiren I. E. Uddhagen, Rekansjö, Vilhelmina, har innehaft fast anställning vid Norrbottens artillerikår under tiden den 6 december 1928—den 31 oktober 1931, vid Bodens ingenjörkår under tiden den 2 februari 1932—den 31 oktober 1933 samt vid Signalregementets kompani i Boden under tiden den 1 november 1940—den 30 november 1941 eller under tillsammans fem år nio månader 27 dagar. I anledning av partiell mobilisering har Uddhagen i egenskap av furir i signalregementets reserv varit inkallad till tjänstgöring vid Norrbottens artillerikår under tiden den 8 december 1939—den 31 oktober 1940, vilken tjänstgöring Uddhagen i egenskap av konstituerad sergeant efter regementschefens prövning jämlikt 5 § 7 mom. krigsavlöningsreglementet jämförd med 7 § 1 mom. militära avlöningsreglementet tillgodoräknats i fråga om löneklassplacering.

Den 27 februari 1941 skadades Uddhagen vid ett olycksfall i tjänsten, på grund varav han varit utan avbrott sjukskriven från dagen för olycksfallet intill den 1 december 1941, då han erhållit avsked från sin anställning vid regementet. Enligt intyg av överläkaren vid garnisonssjukhusets i Boden kirurgiska avdelning kan Uddhagen icke förväntas bli fälduglig under de närmaste åren.

Hos Kungl. Maj:t har Uddhagen anhållit, att han — som icke uppfyllde författningenligt villkor för utbekommande av avskedspremie i avseende å anställningstidens längd — måtte få komma i åtnjutande av en mot avskedspremiens belopp svarande gratifikation. Enligt beslut den 2 oktober 1942 har Kungl. Maj:t funnit Uddhagens ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Anledningen till Kungl. Maj:ts beslut torde enligt vad handlingarna i ärendet utvisa hava varit den, att Uddhagens anställningstid den 1 november 1940—den 30 november 1941 avsett anställning över stat enligt Kungl. Maj:ts brev den 14 oktober 1939, vilken anställning jämlikt föreskrifterna i Kungl. Maj:ts brev den 4 april 1941 må tillgodoräknas för erhållande av avskedspremie endast i den mån den infallit i omedelbar anslutning till anställning på aktiv stat. Den tid Uddhagen ägt tillgodoföra sig för utbekommande av avskedspremie skulle i enlighet härmed uppgå till allenast fyra år åtta månader 27 dagar, vilken tid ansetts alltför kort för tilldelande av gratifikation.

Då emellertid Uddhagen måst lämna militärtjänsten till följd av ett honom övergången olycksfall i tjänsten samt han dessutom befinner sig i små ekonomiska omständigheter, synas billighetsskäl tala för, att han erhåller någon gottgörelse av statsmedel. Det bör i detta sammanhang erinras, att Kungl. Maj:t genom beslut den 29 december 1933 tilldelat en förutvarande fast anställd med en anställningstid av fem år, vilken måst lämna militärtjänsten på grund av i tjänsten ådragen sjukdom, en gratifikation av 350 kronor, eller omkring $\frac{5}{6}$ av avskedspremiens belopp.

I ärendet har vidare inhämtats, att ställföreträdande arméfördelningschefen vid IV. arméfördelningen i yttrande den 17 april 1942 över en av bemälda Uddhagen gjord ansökan om utbekommande av avskedspremie, anfört bland annat, att den omständigheten, att sökanden till följd av olycksfall i tjänsten icke kunnat vinna inträde i reserven icke torde förtaga honom rätten till avskedspremie, att han emellertid icke uppfyllde för avskedspremier tillgodonjutande uppställt krav i fråga om anställningstidens längd, samt att då denna brist hade sin orsak i ett sökanden övergången olycksfall i tjänsten och den felande tiden uppginge till allenast 2 månader 3 dagar, starka billighetsskäl syntes tala för att sökanden bereddes en mot avskedspremier belopp svarande gratifikation. I anslutning härtill hemställde ställföreträdande arméfördelningschefen, att Kungl. Maj:t måtte medgiva, att till sökanden finge utgå en gratifikation av sexhundra kronor från anslaget till extra utgifter.

Utskottet.

Utskottet vill erinra om att enligt gällande manskapsavlöningsreglemente för utbekommande av avskedspremie erfordras, att vederbörande räknar en anställningstid av sex år. Då den i motionen omnämnde Uddhagen räknar en anställningstid av nära fem år nio månader, uppfyller han icke författningens villkor för erhållande av angivna förmån. Emellertid föreligger här det förhållandet, att Uddhagen till följd av olycksfall i tjänsten erhållit avsked från sin anställning vid vederbörligt regemente och att han dessutom befinner sig i små ekonomiska omständigheter. På grund härav finner utskottet sådana ömmande omständigheter vara i föreliggande fall för handen, att någon ersättning bör beredas honom. I fråga om beloppets storlek anser utskottet detsamma skäligen böra bestämmas till $\frac{5}{6}$ av avskedspremiens belopp, 600 kronor, eller alltså till 500 kronor.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må, med bifall till motionen II: 67, besluta, att till förre furiren I. E. Uddhagen må såsom gratifikation utbetalas ett belopp av 500 kronor från det för budgetåret 1942/43 anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Stockholm den 9 april 1943.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 73.